

Naar een integrale aanpak van vier probleemgebieden

In een aantal gebieden in de stad staan de leefbaarheid en de veiligheid ernstig onder druk. Zo ernstig dat de ontwikkeling van die gebieden wordt bedreigd.

Ze zijn onderling verschillend maar hebben ook veel gemeen.

Ze zijn dicht bevolkt. Die bevolking wisselt snel. Veel bewoners zijn passanten die zich niet hechten aan hun omgeving en daar ook niet in investeren. De buitenruimte verloedert.

Huizen raken uitgewoond door overbewoning en achterstallig onderhoud.

Steeds meer bewoners zijn kwetsbaar en vertonen problematisch gedrag. Een bovengemiddeld aantal bewoners leeft rond de armoedegrens. Dat geldt voor mensen met een uitkering maar ook voor mensen met een of meer kleine (witte of zwarte) baantjes. Langdurige armoede maakt mensen bitter en wantrouwend, ontnemt hen perspectief, doodt initiatief en maakt hen ontvankelijk voor fraude en criminaliteit.

Veel bewoners, waaronder ook jongeren en kinderen, worden indringend met criminaliteit en de randverschijnselen daarvan geconfronteerd. Sommigen worden zelfs daarin meegezogen. Naast uitgesproken criminele activiteit zien we in deze gebieden ook allerlei vormen van uitbuiting en activiteiten op of over de rand van de wet die een negatief effect hebben op de gebieden en hun bewoners.

Bij die ongewenste activiteiten die het leefklimaat in deze gebieden negatief beïnvloeden kan onder meer worden gedacht aan huisjesmelken, overbewoning, verkrotting, illegale uitzendbureaus, uitbuiting van arbeidsmigranten, witwasconstructies, vage winkeltjes met een negatieve uitstraling en laagwaardige horeca waar randfiguren elkaar ontmoeten en nieuwe aanwas zoeken onder de kinderen en jongeren uit de wijk die in de buurt van coffeeshops, shishalounges, belwinkels en louche cafés en snackbars rondhangen. Daarnaast zijn er in deze gebieden veel problemen achter de voordeur, soms meer en soms minder zichtbaar, die een voedingsbodem voor criminele activiteit vormen en waarvoor criminaliteit een uitlaatklep is of het enige resterende middel om het hoofd boven water te houden. Multiproblematiek, armoede en gebrek aan perspectief maken mensen kwetsbaar voor de verleidingen van criminaliteit. Er ontstaan in deze gebieden complexe afhankelijkheidsrelaties waaraan bewoners zich niet of alleen met zeer grote moeite kunnen onttrekken.

Hierdoor is een klimaat ontstaan dat nieuwe, sociaal en economisch sterke bewoners afschrikt. Dat geldt ook voor bona fide ondernemers op zoek naar een vestigings- of uitbreidingsplek. Potentieel aantrekkelijke woon- en winkelgebieden kunnen hun mogelijkheden niet waarmaken. Investerings- en zo'n klimaat zijn riskant. Wie in zo'n gebied woont krijgt een stigma, kan zijn eigendommen niet of alleen tegen een extreem hoge premie verzekeren en wordt wantrouwend bekeken door kredietverleners, potentiële werkgevers en uitkeringsinstanties.

In het Coalitieakkoord worden de gebieden benoemd die op dit moment de meeste aandacht nodig hebben: Zevensprong/Weimarstraat, Van Baerlestraat e.o. en Kaapseplein. Inmiddels is duidelijk geworden dat ook Duindorp in dit rijtje thuishoort. De problematiek verschilt op onderdelen van die in de andere drie gebieden, maar de overeenkomsten zijn groter dan de verschillen. Zie voor een uitgebreide probleemanalyse van Duindorp de raadsmededeling van 8 mei 2020 (RIS 305138).

De keuze voor deze gebieden en voor deze insteek komt niet uit de lucht vallen. Er loopt al lange tijd overleg met en over deze gebieden. Er lopen ook al sinds jaar en dag allerlei activiteiten. Er is al veel gebeurd en gedaan, maar dat heeft nog niet het gewenste resultaat opgeleverd. Bestuurders en raadsleden hebben de gebieden bezocht en hebben uitspraken gedaan die bij bewoners en ondernemers verwachtingen hebben gewekt. De

aanwijzing van deze gebieden in het Coalitieakkoord is de bevestiging van het breed gedeelde besef dat er nu dringend ingrijpende veranderingen nodig zijn.

Stakeholders in de gebieden herkennen de problematiek zoals die in deze nota wordt beschreven en steunen de voorgestelde oplossingsrichting: een robuuste meerjarige integrale aanpak die zich niet beperkt tot symptoombestrijding maar ook de oorzaken van de problematiek aanpakt zodat de aanpak duurzaam kan zijn en een fundament kan vormen voor een blijvende keer ten goede. Een aanpak die criminele structuren afbreekt maar ook investeert in een veerkrachtige sociale en economische infrastructuur die past bij de gebieden en hun bewoners, hun weerbaarheid vergroot en hun talenten ontwikkelt. Die focus op de langere termijn en op duurzaamheid is een belangrijk verschil tussen de nu voorgestelde aanpak en eerdere aanpakken in deze gebieden, die vooral waren gericht op snel zichtbare resultaten. Bij die interventies stonden vermindering van de overlast en het opknappen van de buitenruimte centraal. Dat hielp vaak ook voor een tijdje, maar al snel verdampen de resultaten weer en kwamen dezelfde problemen weer terug. Het kwam onvoldoende tot een fundamentele aanpak van de oorzaken van onveiligheid: multiproblematiek, armoede, taalachterstand, afstand tot de arbeidsmarkt. Niet dat er niets is gebeurd op die gebieden, maar de maatregelen en interventies zijn onvoldoende geland, niet in de laatste plaats omdat de interventies niet aan elkaar gekoppeld en niet vanuit een integraal plan zijn gepleegd. Ze sluiten ook daardoor onvoldoende aan bij wat de gebieden en hun bewoners nodig hebben. Er is tot nu toe te weinig afstemming en samenwerking en onvoldoende ruimte voor maatwerk en onorthodoxe oplossingen geweest.

Wij zijn blij met de brede steun uit de gebieden voor zo'n robuuste aanpak. Die steun geeft er blijk van dat vitale bewoners en bonafide ondernemers de gebieden nog niet hebben opgegeven. Ze willen er samen met ons hun schouders onder zetten. Ze accepteren dat de kost voor de baat uitgaat. Dat is een belangrijke voorwaarde voor succes. Maar het stelt ook eisen aan de manier waarop we de aanpak inrichten en vormgeven. Niet top down maar samen met. Niet dirigistisch, met de gemeente als de partij die alles het beste weet en steeds het laatste woord heeft, maar in een netwerkorganisatie met de positieve krachten die er gelukkig nog steeds in deze gebieden zijn en die hard nodig zijn om de aanpak te laten slagen. Het is noodzakelijk om hen vast te houden en het vertrouwen dat zij nog steeds in de overheid hebben niet te beschamen door te laat met te weinig aan te komen. Zie hiervoor ook de uitkomsten van het onderzoek "Wijk in Zicht" van platform31 over de succes- en faalfactoren van de diverse wijkaanpakken.

In datzelfde onderzoek worden drie pijlers benoemd die in een solide gebiedsaanpak een plek moeten hebben;

1. De sociale basis moet op orde zijn. Daaronder verstaan we in dit verband het aanpakken en wegwerken van acute leefbaarheids- en veiligheidsproblemen op een manier die tot duurzame resultaten leidt.
2. Er moet gewerkt worden aan sociale herovering. Daaronder verstaan we het tot stand brengen en/of verder versterken van partnerschappen in het gebied waar in ieder geval bewoners en ondernemers aan deelnemen, het inspelen op wensen en initiatieven van partners en vinden en uitbouwen van een gemeenschappelijke basis.
3. Sociale stijging is het doel van de aanpak. Sociale stijging is de verbindende term voor de activiteiten die we ondernemen om vorm te geven aan de samen met bewoners en ondernemers te ontwikkelen visie op het gebied.

De eerste twee pijlers gaan over het aanpakken van de dingen die we niet (meer) willen, sociale stijging gaat over de vraag hoe we de situatie gaan bereiken die we wel willen.

Een aantal leefbaarheids- en veiligheidsproblemen in deze gebieden is zeer zichtbaar en leent zich voor onmiddellijke aanpak. Er zijn quick wins te halen die nodig zijn om bewoners en ondernemers die nu nog sceptisch zijn over de streep te trekken. De problematiek achter de voordeur is echter zeer complex en vraagt om een doordachte maatwerk aanpak. Die aanpak zal niet kunnen bestaan uit een optelsom van bestaande interventies alleen, maar zal alleen al vanwege de omvang zijn kern moeten vinden in een innovatieve manier van werken, waarin professionals van verschillende disciplines vanuit een gedeelde probleemanalyse aan gezamenlijke doelen werken. Dat zal een proces van lange adem zijn, met vallen en opstaan, waarbij echt ruimte en middelen worden geboden om op een andere manier te kunnen werken. Het is noodzakelijk maar niet voldoende dat professionals het gebied kennen en daar ook zichtbaar aanwezig zijn. Het zal vooral gaan om de bereidheid om werkprocessen en regels kritisch tegen het licht te houden en aan te passen als dat nodig is en om out of the box te denken en te werken. We willen ons daarbij voortdurend laten voeden door inzichten uit wetenschappelijke hoek.

In de eerste fase van de aanpak (komende twee jaar) richten we ons behalve op het verfijnen van de probleemanalyse en het oppakken van de quick wins op het scheppen van voorwaarden en het werken aan een fundament, zodat op de langere termijn vruchten geplukt kunnen worden. Bij dat fundament hoort het realiseren of versterken van partnerschappen met stakeholders, het ontwikkelen van een gezamenlijk gedragen visie (wat willen we met dit gebied) en het maken van een routeplan van hoe we van de bestaande naar de gewenste situatie willen komen (wat gaan we doen, wat hebben we daarvoor nodig).

We zullen nieuwe regelgeving in voorbereiding nemen, experimenteren met nieuwe methodieken, op zoek gaan naar mede-investeerdere en moeten zorgen dat de juiste mensen op de juiste plekken komen.

Het maken van een goede probleemanalyse is nu nog vooral een kwalitatief proces. We hebben enorm veel cijfers over van alles en nog wat, maar slechts een klein deel daarvan is ook bruikbaar voor een aanpak die het niet van de breedte maar van de diepte moet hebben. Cijfermateriaal wordt doorgaans verzameld op het niveau van de statistische (CBS) wijk. Maar de gebieden waar we het nu over hebben vormen een deel van een wijk of zijn, in het geval van de Zevensprong, over meerdere wijken en zelfs stadsdelen verspreid. De manier waarop cijfers worden verzameld maakt het soms niet mogelijk om verbanden aan te tonen die er volgens degenen die de gebieden goed kennen wel degelijk zijn. We houden bijvoorbeeld niet op een volledige en eenduidige manier bij welk deel van de criminaliteit en de overlast in een gebied veroorzaakt wordt door mensen met verward gedrag of een gedrags- of persoonlijkheidsstoornis. We hebben ook niet scherp in beeld wat er aan de hand is met de jongeren die rondhangen om een aantal hotspots in het gebied en van daaruit de eerste stappen in een criminele carrière zetten. Wie zijn het, waar gaan zij naar school, zijn zij bekend bij de hulpverlening, hoe vindt zo'n initiatieproces in het criminele circuit plaats? We krijgen op een aantal plekken in de stad te maken met relatief nieuwe groepen, zoals Turkssprekende Bulgaren, waarmee van alles aan de hand lijkt te zijn maar waar we nog weinig van weten.

Kortom, er zijn nog veel vragen waar we nog geen (volledig) antwoord op hebben. Dat plaatst ons voor een dilemma. Moeten we wachten tot we meer informatie en een completer beeld hebben en onze keuzes en prioriteiten niet alleen kwalitatief kunnen onderbouwen, door te verwijzen naar wat de mensen en de professionals in het gebied weten, maar ook kwantitatief? Of moeten we de verwachtingen die alle overleggen en consultaties in het recente verleden hebben gewerkt nu honoreren, aan de slag gaan met wat we weten en van het verstevigen van onze informatiepositie en het verdiepen van

onze kennis een van de actiepunten van de aanpak maken?

We kiezen ervoor om niet met doorpakken te wachten totdat we tot drie cijfers achter de komma kunnen aantonen wat iedereen die in de gebieden met zijn voeten in de modder staat al weet en dagelijks ziet. Bewoners en ondernemers rekenen op actie. Niet over een jaar maar nu. Dat is een terechte wens en daar gaan we aan voldoen. Tijdens de meerjarige aanpak die ons voor ogen staat bestaat nog ruim voldoende gelegenheid om op specifieke vraagstukken nader in te gaan, om deskundigen in te schakelen, onderzoeken uit te voeren en bouwstenen te verzamelen voor het verfijnen van de toekomstvisie voor het gebied.

Dat we nu extra inzetten op juist deze vier gebieden wil niet zeggen dat er in de rest van de stad niets aan de hand is. Ook daar spelen problemen, ook daar zetten de gemeente en zijn bondgenoten zich in om de kwaliteit van wonen, werken en opgroeien te waarborgen. Wat de hierboven genoemde gebieden er uit laat springen is de intensiteit en de hardnekkigheid van de problematiek. Er is door de jaren heen al van alles geprobeerd. Dat heeft vaak ook tijdelijk resultaat opgeleverd, maar het blijkt lastig om dat vast te houden en nieuwe terugval te voorkomen. Dat patroon van tijdelijk herstel gevolgd door nieuwe terugval maakt het nodig om kritisch te bekijken of we de goede dingen hebben gedaan en of we die ook goed gedaan hebben. Daarbij hebben we ons behalve door eigen inzicht, conclusies en aanbevelingen van aanpakken, projecten en activiteiten uit het verleden en door reflectie van partners, bewoners en professionals ook laten leiden door belangrijk recent onderzoek, onder meer door Platform 31 (Wijk in zicht).

Onderzoek naar de factoren die gebiedsaanpakken succesvol maken (of laten mislukken) maakt duidelijk wat er anders en beter zou moeten. Dit onderzoek ondersteunt ook onze eigen visie daarop. We willen met de aanpak van de weerbarstige gebieden niet alleen de op en neergaande lijn doorbreken en een duurzame keer ten goede bewerkstelligen, maar ook een nieuwe manier van werken ontwikkelen. Integraler, minder verkokerd, samen met anderen, slagvaardiger, vraaggerichter, met meer oog voor duurzame resultaten en voor de middellange en lange termijn.

Het onderzoek Wijk in Zicht van Platform 31 vat de inzichten die aan deze vernieuwde gebiedsaanpak ten grondslag ligt goed samen. We sturen het u als bijlage mee. De kern van de aanpak laat zich samenvatten in een aantal trefwoorden: integraal, langdurig, robuust, samen met strategische partners, gericht op versterking van de fysieke en de sociale kwaliteit, niet beperkt tot symptoombestrijding maar ook gericht op het aanpakken van de oorzaken, vraaggericht, een organisatie met korte lijnen naar het bestuur en frontlijnmedewerkers met mandaat. Die succescriteria zijn leidend voor het voorstel dat u hierbij aantreft.

We lopen ze even kort langs.

Integraal

Criminaliteit en ondermijning zijn geen op zichzelf staande problemen. Als een gebied hiermee bovengemiddeld wordt geconfronteerd en zelfs in die mate dat het hele dagelijks leven ervan doordrongen is, is er in dat gebied iets fundamenteel mis. Het ontbreekt aan een stevige sociale structuur. Bewoners, volwassenen maar ook jongeren en kinderen, zijn niet weerbaar genoeg tegen criminele verleidingen. Armoede, multiproblematiek, gebrek aan weerbaarheid, angst en onvoldoende vertrouwen in de overheid vormen een giftige cocktail die ervoor zorgt dat de problematiek lastig aan te pakken valt. Veel mensen verdienen eraan en alternatieven liggen vaak niet binnen handbereik. Als we meer willen

dan alleen symptoombestrijding of tijdelijke verlichting van het meest zichtbare deel van de problematiek ontkomen we er niet aan om ook onderliggende oorzaken aan te pakken. Het moet dus om meer gaan dan een veiligheidsoffensief. Er zal ook gericht moeten worden gewerkt aan het pedagogisch klimaat, het sociale klimaat, het investeringsklimaat en de relatie tussen overheid, ondernemers, jonge en volwassen bewoners en maatschappelijk middenveld.

Armoedebestrijding, verbetering van onderwijskansen, opvoedingsondersteuning, de aanpak van multiproblematiek en steun voor initiatieven van bonafide ondernemers zijn onmisbare pijlers in een aanpak die duurzame verbeteringen tot stand wil brengen. Het onderzoek van Platform 31 wijst uit dat een integrale aanpak beter werkt dan een sectorale en dat fysieke ingrepen aan kracht en betekenis winnen als tegelijkertijd en in samenhang daarmee wordt geïnvesteerd in de aanpak van sociale problematiek en in het versterken van de kracht en de weerbaarheid van bewoners, ondernemers en maatschappelijke organisaties. Wij herkennen dit. Het is enorm belangrijk om bij grote fysieke ingrepen in de woonomgeving een sociale paragraaf op te stellen in overleg met bij de sociale sector betrokken partijen. Wij vinden integraliteit ook van belang om te waarborgen dat alle diensten en alle portefeuilles die nodig zijn om weerbarstige problemen aan te pakken daadwerkelijk betrokken zijn en blijven en zich medeverantwoordelijk voelen. Een belangrijke stap om dat te realiseren is om te kiezen voor integrale gebiedsplannen, op die plekken waar hardnekkige meervoudige problematiek speelt. De plannen voor de vier aandachtsgebieden passen geheel in dat denken en zijn daarmee een mooie proeftuin.

Langdurig

Duidelijk is geworden dat een fundamentele aanpak die niet alleen symptomen bestrijdt maar ook de kern raakt tijd nodig heeft. Er moet veel gedaan worden. Dat kan alleen als de mensen en de organisaties die een spilfunctie in het aanpakgebied (moeten gaan) vervullen de bagage meekrijgen die zij daarvoor nodig hebben. En als we niet alleen belemmeringen wegnemen maar ook verhinderen dat ze kunnen terugkomen.

Dat vraagt om meer dan een kortstondige inzet.

De wereld begint niet elke vier jaar opnieuw. Hoe aantrekkelijk het ook is dat elk nieuw college zijn eigen accenten kan aanbrengen, sommige problemen zijn zo ingrijpend en zo fundamenteel dat je erop moet kunnen rekenen dat een ingezette koers langere tijd, twee of drie bestuursperiodes lang, zijn kracht blijft houden. Dat vinden we nu al normaal als het om grote openbare werken gaat, maar dat moet ook gaan gelden voor investeringen in de sociale en economische infrastructuur.

Als we blijven doen wat we nu doen houden we wat we hebben: een beleid dat veel van alle betrokkenen vraagt, veel geld kost maar te weinig duurzaam effect oplevert. Een beleid dat vooral gericht is op het telkens weer opnieuw opdweilen van de vloer maar dat de kraan open laat staan.

Schoonmaakacties zijn niet genoeg, er moet nu grondig verbouwd en vernieuwd worden.

Robuust

Zeker in een onzekere tijd als nu waarin financiële perspectieven op losse schroeven zijn komen te staan moeten we zorgvuldig met gemeenschapsgeld omgaan. Maar we moeten ook beseffen dat goedkoop in de praktijk vaak duurkoop is. Een beperkte aanpak kost op de korte termijn minder geld, maar levert ook minder op en maakt het onontkoombaar dat over een paar jaar nieuwe interventies nodig zijn. Daarom vinden wij dat nu voor een aanpak moet worden gekozen die problemen bij de kern aanpakt, niet ophoudt als de ergste gebreken provisorisch gerepareerd zijn maar ook kijkt hoe het verder moet en een stevig fundament neerzet voor de toekomst.

Binnen een vastgestelde en ingekaderde aanpak voor de langere termijn is het mogelijk om bepaalde interventies als dat niet anders kan een of twee jaar op te schuiven zonder dat er telkens weer opnieuw discussies hoeven te worden gevoerd over nut en noodzaak en zonder dat telkens weer opnieuw onzekerheid ontstaat en vertrouwen moet worden hersteld. We zijn van plan om de middelen voor de aanpak onder te brengen in een Fonds Aanpak Complexe Gebieden. Dat heeft een aantal voordelen. De aanpak zal niet elk jaar hetzelfde kosten. In de eerste fase waarin nog veel onderzocht en uitgewerkt moet worden zal minder nodig zijn, als de uitvoering eenmaal op stoom gekomen is meer. Instelling van een fonds brengt met zich mee dat niet per jaar hoeft te worden afgerekend, dat onderbesteding kan worden doorgeschoven naar een volgend jaar en dat een spaarpot kan worden opgebouwd voor bijvoorbeeld de strategische verwerving van panden.

Voor de aanpak van de gebieden waar het nu over gaat is over een langere periode veel geld nodig. De dekking daarvan is op dit moment nog niet compleet. Wat we wel nu kunnen doen is een duidelijke lijn uitzetten voor een langere periode, daar brede steun voor zoeken bij bewoners, ondernemers en strategische partners, goed nadenken over de volgorde van maatregelen, een start maken met het leggen van een basis en het realiseren van randvoorwaarden om het vertrouwen van bewoners, ondernemers en partners te winnen en intussen op zoek gaan naar het geld dat nodig is, in de eigen begroting, bij het rijk en bij derde partijen. Onze inzet in onderhandelingen met het rijk is een bijdrage voor Den Haag in de orde van grootte van het pact voor Rotterdam Zuid. De situatie rechtvaardigt dat en hoe langer fundamentele beslissingen worden uitgesteld hoe meer tijd en hoe meer geld nodig zal zijn om het doel van de aanpak te bereiken: gebieden waar wonen en andere functies met elkaar in evenwicht zijn, waar mensen veilig kunnen wonen en hun kinderen laten opgroeien, waarin criminaliteit en ondermijning beheersbaar zijn en waarin bewoners, maatschappelijke organisaties en ondernemers voldoende gewapend zijn om de bereikte resultaten met een gemiddelde gemeentelijke inzet vast te houden.

Samen met strategische partners

In het verleden hebben we het te vaak alleen willen doen. De rol van de gemeente is echter door de jaren heen veranderd. De gemeente is niet meer de partij die in zijn eentje de koers uitzet en er voetstoots van uit mag gaan dat de andere partijen wel zullen volgen. We kunnen niet zonder de actieve medewerking van partners: corporaties, investeerders, maatschappelijke organisaties en natuurlijk bewoners en ondernemers. We benaderen hen niet met een dichtgetimmerd plan, want dat werkt niet. We zullen samen met hen moeten bekijken wat er nodig is en wie wat kan doen. Daarbij is het niet noodzakelijk dat de gemeente altijd de partij is die leidt en dat de anderen steeds volgen.

Het is meer dan ooit nodig dat de gemeente één gezicht laat zien en met één mond spreekt. De gemeente is een complexe organisatie die veel taken heeft en veel belangen moet behartigen. Om daar een eenheid van te maken is een flinke opgave. Daar werken we binnenshuis hard aan. Burgers, ondernemers en andere partners moeten erop kunnen vertrouwen dat gemeentelijke vertegenwoordigers afgewogen standpunten uitdragen die de hele gemeentelijke organisatie binden.

Ook het rijk hoort bij de strategische partners. Op specifieke thema's zoals de aanpak van ondermijning, woningbouw maar ook als het om het scheppen van voorwaarden voor integraliteit gaat. We kunnen niet zonder het rijk. Niet alleen voor de bekostiging van onze plannen, maar ook voor het aanpassen van regelgeving. We zetten ons in om meer bevoegdheden te krijgen op het gebied van branchering. We willen een vergunningstelsel voor uitzendbureaus. We willen meer mogelijkheden om stromanconstructies aan te pakken. We gaan ook met het rijk in gesprek over mogelijkheden om op de instroom in

bepaalde wijken te kunnen sturen. Bij een eerdere discussie daarover was daarvoor in de raad nog geen draagvlak. Met de kennis en de inzichten van nu zouden we daar opnieuw naar moeten kijken, uiteraard met een kritisch oog voor eventuele ongewenste neveneffecten. Maar we hebben regels nodig die voorkomen dat we in de aan te pakken gebieden moeten blijven dweilen met de kraan open. Concreet denken wij aan regels om louche bedrijvigheid beter te kunnen aanpakken, maar ook aan een aanpassing van de regels voor de woonruimteverdeling die het mogelijk maakt om het aantal zeer kwetsbare bewoners tijdelijk te maximaliseren. We zijn ons bewust van de ingrijpendheid hiervan. Het sluiten van aanpakgebieden voor de instroom van nieuwe bewoners met problematisch gedrag is een paardenmiddel. Dat zal dan ook met waarborgen moeten worden omkleed. Niet voor een langere periode dan nodig is en met alternatieven voor de mensen die erdoor geraakt worden. Voor wie tijdelijk niet in een aanpakgebied terecht kan moet er een alternatief elders in de stad of in de regio beschikbaar zijn zonder lange extra wachttijden en zonder dat andere door college en raad tot prioriteit benoemde aanpakken, zoals die voor de doelgroepen van maatschappelijk herstel, daardoor in de knel komen. Het is een opgave op zichzelf om hiervoor een werkbaar model te vinden dat op brede steun kan rekenen. In de komende twee jaar werken we zo'n model uit en komen daarmee bij u terug.

Tenslotte hebben we het rijk nodig voor het scheppen van een aantal noodzakelijke voorwaarden. We kunnen de ondermijning niet effectief aanpakken als organisaties als de politie en de belastingdienst niet de ruimte krijgen om volop mee te doen. We kunnen de stad niet leefbaar houden als personen met verward gedrag geen goede opvang krijgen, in een woonwijk als dat kan, in een inrichting als dat moet.

Gericht op versterking van de fysieke en de sociale kwaliteit

Fysieke en sociale kwaliteit hangen nauw met elkaar samen. Onderzoek toont aan wat we al wisten maar nog meer tot leidraad van ons handelen zouden moeten nemen: fysieke maatregelen alleen helpen niet, eenmalige schoonveegacties of een aanpak die zich alleen op veiligheid richt ook niet. Het is essentieel voor een duurzame verbetering van een gebied dat bewoners, maatschappelijke organisaties en ondernemers met ons meedenken en meewerken, dat zij sterk en vitaal zijn en dat zij, als de gemeentelijke inzet na afloop van de aanpak weer teruggaat naar het normale niveau, de behaalde winst kunnen vasthouden. Bewoners met multiproblematiek, een lage opleiding en een grote afstand tot de arbeidsmarkt zijn kwetsbaar voor criminaliteit, als slachtoffers of als meelopers. Een grondige aanpak van problemen achter de voordeur is dan ook een vitaal succescriterium voor een duurzame gebiedsaanpak.

Aanpakken van de oorzaken

Telkens weer opnieuw dweilen zonder de kraan dicht te draaien werkt niet. Criminaliteit, uitsluiting en armoede zijn de kernproblemen, daar gaan we ons op concentreren. Het moet minder makkelijk worden om na sluiting van een onderneming of een woning wegens criminaliteit of overlast weer opnieuw te beginnen, al dan niet met inzet van een stroman. Overlast van personen met verward gedrag aanpakken is onbegonnen werk als er geen goede begeleiding komt en als er in een gebied met veel sociale huurwoningen onbeperkt bewoners met problematisch gedrag worden gehuisvest. Mensen blijven in de gevarezone als hun sociale problematiek niet wordt opgelost, als ze laaggeletterd blijven, als hun schulden niet worden aangepakt, als ze geen dagbesteding hebben, als het even kan in de vorm van betaald werk, en als hun kinderen moeten opgroeien in een onveilige omgeving met een negatief pedagogisch klimaat.

Vraaggericht

Bewoners, ondernemers en samenwerkingspartijen hebben elk hun eigen agenda met dingen die voor hen belangrijk zijn. We gaan actief op zoek naar de thema's waarop mensen en organisaties te mobiliseren zijn. Dat draagt eraan bij dat de aanpak niet over mensen heen walst maar hen activeert, prikkelt om mee te doen en energie te steken in de verbetering van het woon- en leefklimaat. Dat betekent onder meer dat we niet altijd zelf de oplossingen moeten aandragen maar ruimte moeten bieden aan de inbreng van de mensen uit de wijk.

Organisatie met korte lijnen

In het verleden hebben lange beslislijnen soms het tempo uit een aanpak gehaald. Aparte stuur- en projectgroepen zijn geen garantie voor korte beslislijnen en veroorzaken soms eerder meer dan minder bureaucratie. Voorstel is om de stadsdeelwethouder Segbroek toe te voegen aan de reeds ingestelde bestuurlijke stuurgroep voor Duindorp, en deze te laten functioneren voor alle aangewezen gebieden. Het GMT vormt de ambtelijke regiegroep. De directeur stadsdelen en wijken wordt gedelegeerd opdrachtgever aan een programmamanager die sturing geeft aan de projectgroepen in de verschillende gebieden.

Frontlijnwerkers met mandaat

het is belangrijk dat de mensen die de klus moeten klaren, programmamanager, projectleiders, slagvaardig kunnen optreden. Dat betekent dat ze niet voor ieder wissewasje tot op het hoogste niveau toestemming moeten halen maar binnen de kaders van het programma een goed mandaat hebben.

Hoe ziet de aanpak er uit en waar moet zij toe leiden?

De basis van de aanpak bestaat uit een heldere, breed gedragen gebiedsvisie op wonen, leefbaarheid, veiligheid, economie, horeca, jeugd en kwaliteit van samenleven met een horizon van acht tot tien jaar. De visie is helder over wat we allemaal niet willen, maar ook over wat we wel willen en hoe we van de bestaande naar de gewenste situatie willen komen. Zij is ambitieus maar ook realistisch.

De aanpak bestaat uit maatwerkinterventies gericht op het voorkomen en bestrijden van criminaliteit, overlast en ondermijning, het versterken van het economisch en het pedagogisch klimaat in het gebied en het aanpakken van multiproblematiek. De aanpak wordt uitgevoerd door een partnerschap waarin behalve de gemeente ook in ieder geval de corporaties, de politie, in het gebied actieve welzijns- en onderwijsinstellingen en (organisaties van) bewoners en ondernemers vertegenwoordigd zijn. Daarnaast, als de inhoud van de aanpak daarom vraagt, ook anderen zoals belastingdienst, UWV enz.

De aanpak moet leiden tot:

- Een substantiële en duurzame afname van criminaliteit en overlast van georganiseerde criminaliteit, losgeslagen jongeren en verwarde personen
- Een substantieel hoger waarderingscijfer van bewoners voor de veiligheid van hun buurt
- Effectieve en duurzame aanpak van ondermijning
- Beëindiging van onrechtmatige woonsituaties en afremmen van verkamering
- Een slim systeem van woonruimteverdeling dat oog heeft voor de belastbaarheid van een gebied en waarin gericht wordt gewerkt aan de opname in de lokale gemeenschap van nieuwe bewoners met problematisch gedrag
- Een goede balans tussen wonen en andere functies (bedrijvigheid, recreatie,

horeca).

- Een winkelbestand dat goed bezocht wordt en aansluit bij de wensen en behoeften van bewoners
- Substantiële vermindering van het aantal bewoners dat op of onder de armoedegrens leeft
- Substantiële vermindering van het aantal laaggeletterden en het aantal anderstaligen dat geen of onvoldoende Nederlands spreekt
- Stijging van de gemiddelde woningwaarde tot het gemiddelde van de wijk waarin het gebied ligt
- Gebieden met een sterk pedagogisch klimaat, waar scholen, maatschappelijke organisaties en ouders samen de schouders onder zetten
- Een woon- en leefklimaat waarin mensen elkaar kennen en voor elkaar aanspreekbaar zijn, weerbaar zijn tegen uitbuiting en criminaliteit en waar niet onderlinge machtsverhoudingen bepalend zijn maar de regels en wetten die we als samenleving met elkaar hebben afgesproken

We voeren de aanpak uit met bestaande en nieuwe instrumenten en gaan met het rijk in overleg over verdere aanpassing van de regelgeving.

De burgemeester heeft een aanwijzingsbevoegdheid gekregen die ertoe strekt dat in bepaalde gebieden voor bepaalde tijd aan te wijzen branches en activiteiten vergunningplichtig kunnen worden gemaakt. Daarmee worden zij ook onder de werking van de Wet Bibob gebracht.

We gaan voor alle vier de gebieden Zevenkamp/Weimarstraat, Kaapseplein, Duindorp en Van Baerlestraat/Jan Luijkenstraat bekijken of het nodig is van deze aanwijzingsbevoegdheid gebruik te gaan maken en zo ja, op welk moment in de aanpak en onder welke condities.

Het gaat om een ingrijpend instrument. De hantering ervan stelt hoge eisen aan de uitvoerende organisaties. Het moet dan ook weloverwogen worden ingezet, waar, wanneer en voor zo lang dat opportuun is. Wij zullen u een apart voorstel voorleggen over de toepassing van de aanwijzingsbevoegdheid en daarin aangeven waar, wanneer, voor hoe lang en voor welke branches zij zal worden toegepast.

Wij gaven al aan dat wij inzetten op een langdurige aanpak van acht tot tien jaar met de mogelijkheid van verlenging als de situatie daarom vraagt. Deze duur maakt het mogelijk om voor een goede voorbereiding van interventies en voor een goede inbedding te zorgen, voorkomt dat de gemeentelijke organisatie, partnerorganisaties en de wijk onnodig moeten worden opgejaagd om per se een termijn te halen en geeft ruimte om goed na te denken over de borging van de resultaten en een stevig fundament te leggen waarop na afloop van de aanpak kan worden voortgebouwd.

Deze aanpak brengt met zich mee dat we u op dit moment nog geen volledig uitgewerkt plan kunnen en willen voorleggen. In de gebiedsbeschrijvingen richten we ons op de korte termijn, de eerstvolgende twee jaar. Zoals we al eerder aangaven gaat het in die periode in essentie om drie dingen: de basis op orde brengen, een start maken met sociale herovering door het opzetten of versterken van partnerschappen met stakeholders, het versterken van het draagvlak door het binnenhalen van quick wins, het opstellen van een gebiedsvisie en het inventariseren wat er nodig is om die visie te realiseren. Aan het einde van deze aanpakfase, dus over twee jaar, presenteren we een compleet plan van actie per gebied, belegd met concrete maatregelen en voorzien van een dekkingsplan.

We zien er bewust van af om nu al te veel te gaan inkleuren. Dat willen we niet alleen

doen maar samen met de stakeholders. Bovendien werken we nog aan het verwerven van een beter inzicht in de beschikbaarheid van menskracht en middelen. Die is immers bepalend voor het moment waarop en het tempo waarin de acties kunnen worden uitgevoerd.

In de bijlage treft u een overzicht per gebied aan. Over Duindorp heeft u al een apart stuk ontvangen. De beschrijvingen in de bijlage bestaan uit een probleemanalyse, een schets van de activiteiten die al ingezet of uitgevoerd zijn en waarop dus voortbordurd kan worden en een overzicht van quick wins: maatregelen die we de komende twee jaar in uitvoering gaan nemen.

Die overzichten verschillen van aard, omvang en mate van uitwerking. Dat vloeit grotendeels voort uit het feit dat elk gebied zijn eigen karakter, historie, mogelijkheden en onmogelijkheden heeft en dat een succesvolle aanpak dus maatwerk zal moeten zijn.

Op de korte termijn gaan we in/voor alle gebieden met de volgende actiepunten aan de slag:

1. Het starten van een proces om tot een integrale gebiedsvisie te komen waarin wordt aangegeven waar we met deze gebieden naar toe willen en waar we na afronding van de aanpak willen zijn.
2. De basis op orde brengen. Deze terminologie is ontleend aan de aanpak van leefbaarheid en veiligheid die vorm gaat krijgen in het kader van de Regiodeal Den Haag Zuid West. Deze aanpak wordt uitgebreid naar alle vier gebieden van de integrale gebiedsaanpak.
3. Aanpakken ernstige overlast.
4. Bondgenootschappen met partners aangaan, voor de korte maar ook voor de middellange en de lange termijn.
5. Extra inzet op onrechtmatig wonen.
6. Inventariseren en realiseren van quick wins.
7. Inventariseren van belemmeringen in ons eigen beleid en onze eigen regelgeving.
8. Inventariseren van belemmeringen in rijksregelgeving.

Den Haag

Handhaven bij de Haagse Pandbrigade

De actualiteit van de dag

Bende blijft langer vast

Roemenen verkochten gestolen waar op bestelling

DEEN HAAG | Een woning aan de Delftse laan in Den Haag was volgens het Openbaar Ministerie de uitvalsbasis van een Roemeense bende, die in heel Nederland grote partijen kleding stal. Een verzoek van de verdachten om vrijlating uit voorarrest werd gisteren door het OM afgewezen.

Op 23 april dit jaar viel de politie de woning binnen en hield er elf Roemenen aan. De rechtbank besloot gisteren dat de meeste verdachten in voorarrest moesten blijven. In de kruipruimten van het pand aan de Delftse laan lagen vuilniszakken vol kleding verbergen. In de woning vonden de agenten verder geprepareerde tassen met verpakkingen, waarmee de bende...

Gisteren verschenen tien Roemeense verdachten voor het eerst bij de Haagse rechtbank. Het OM eiste nog geen straffen, dat gebeurt pas op enkele maanden.

De officier van justitie liet echter doorschemen dat de bende een flinke draai...

dig maakt aan 'motiel banditisme'. Omwonenden zagen vanaf het begin van het jaar met grote regelmaat Oost-Europeanen vuilniszakken en koffers naar binnen sjouwen. De gestolen waar werd meteen doorverkocht, vaak op bestelling. De politie vond bij de inval ook lijstjes met goederen die ergens gejat moet worden. 'We hebben hier...

voor 2340 euro aan jassen en broeken. Bij het V&D-filaal in Veenendaal werd voor ongeveer 1500 daal verjassen. Uit de Scapino in euro aan jassen. Toen ze voor 1159...

maandag 10 februari 2014

naars regelden twintig panden voor hoertjes

drie Hagenaars
insdag werden
tze woonruimte
mensenhande-

Oost-Europese landen gedwongen konden worden in Nederland als prostituee te werken. De drie (38, 44 en 47 jaar oud) kwamen bij het...

den genoemd in de Hongaarse mensenhandelzaak, besloot de rechter een apart onderzoek te starten.

ziek waren. In november werden de zeven veroordeeld. De hoofdverdachte kreeg een celstraf van tien jaar.

Duizenden gevels wankel, en niemand doet iets

FROM-inspectie: gemeenten en eigenaren negeren waarschuwing voor instortingsgevaar massaal

Vanaf eind juni 2013 is de FROM-inspectie bezig met het controleren van de gevels van gebouwen in Nederland. De inspectie heeft al meer dan 1000 gebouwen gecontroleerd. In veel gevallen zijn er problemen gevonden. Gemeenten en eigenaren negeren de waarschuwingen voor instortingsgevaar massaal.

Vanaf eind juni 2013 is de FROM-inspectie bezig met het controleren van de gevels van gebouwen in Nederland. De inspectie heeft al meer dan 1000 gebouwen gecontroleerd. In veel gevallen zijn er problemen gevonden. Gemeenten en eigenaren negeren de waarschuwingen voor instortingsgevaar massaal.

Illegale kamerverhuur zoekt de kop weer op

ie stuut op wantoestanden bij controles

Ve en gemeente zijn in de Schilderswijk tientallen illegale kamerverhuurbedrijven vastgesteld en criminaliteit waren aan de te controleren. De gemeente lende uitkomsten.

In sommige panden woonden meer dan 10 mensen. ANFO/FOTO

Haagse gemeenteraad noemt de wettelijke Marnix Norder (PvdA), les 'opvallend'. Een woordvoester maar laat weten dat een trend, aanleiding geven 'om de zaken over de herkomst van de aangetroffen personen wil zij niets zeggen.

Voorkomen
'Er staan meer controles gepland,' zegt burgemeester De Roos. We willen dit soort uitwassen snel de kop indrukken. De buurt heeft veel last van, daarom zitten we er kort op.' De gemeente overweegt extra maatregelen als nieuwe controles daartoe aanleiding geven. De eigenaren van de huizen die illegaal als kamerverhuurbedrijf worden ingezet, hebben inmiddels de gemeente op hun dak gekregen. Reageren? h.lezers@ad.nl

Pleidooi: beter toezicht op oud flatgebouw

instorten. De controle op galerijflats moet beter. Morgen komen bouwdeskundigen bij elkaar om bouwconstructies te praten.

METRO K-11-2012

In bewonersdomein in mei 2012 werd de Van der Grinten gebouwd.

Om te voorkomen dat gewaagde constructies ontstaan, moet er betere controle komen op gebouwen die in de jaren dertig en veertig zijn gebouwd. Morgen vindt in met elkaar praten over onder meer kwaliteit en veiligheid van gebouwen en gebouwen.

aan met een onderzoeksmoed moet worden. Het protocol moet een controle voor galerijflats gebouwd tussen 1930 en 1970.

Missie

Verbeteren van de leefbaarheid, veiligheid en kwaliteit van de leefomgeving van Den Haag

05 juli 2022

De afdeling Haagse Pandbrigade

- De afdeling bestaat uit circa 70 fte
- Integrale handhaving: DSO, DPZ en DSZW en samenwerking met Brandweer, politie, corporaties etc.
- Taakveld: alle toezicht en handhaving op bestaande bouwwerken (na de oplevering van het bouwwerk) zowel de staat als het gebruik ervan.
- Fraude met sociale voorzieningen en zuiverheid BRP.

Toezichttaken HPB

- **Woningwet/Bouwbesluit 2012**
- **Huisvestingswet/Huisvestingsverordening**
- **Wet op de ruimtelijke ordening**
- **Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)**
- **Wet aanpak woonoverlast**
- **Erfgoedwet**
- **Wet Basisregistratie adressen en gebouwen (Wet BAG)**
- **Wet Basisregistratie personen (Wet BRP)**
- **Participatiewet (Pw)**
- **Hoofdstuk 3 APV (prostitutie)**

... in gewone mensentaal ...

brandpand asbest stank
kamerverhuur splitsingen groei WBDBO
afbrekende balkons huisjesmelker koolmonoxide
bestemmingsplan outlaw motorgang brandscheiding zorgmijder
valse inschrijvingen reclame aan de gevel ondermijning
bewoondetuin huisjes brandveiligheid
instortingsgevaar
bouwen zonder vergunning open verbrandingstoestellen clubhuis
schaarse woningvoorraad verroeste spouwankers krimp
achterstallig onderhoud dak terras woningonttrekking
omgevingsveiligheid geluidsoverlast arbeidsmigranten
transitiegebouwen jihadisme woningvoorraad rookscheiding
uitkeringsfraude walkanten mobiel banditisme vochtenschimmel
beddenverhuur circusfamilie rottekies Gevelreclame
hennepteelt monumenten blaffen ambassades
adresfraude gasfles huisdieren landjepik
AirBnB

Instrumentarium

- **Gesprek**
- **Waarschuwingsbrief**
- **Last onder dwangsom**
- **Last onder bestuursdwang**
 - **Meevoeren en opslaan van goederen (art 5:29 Awb)**
 - **Kostenverhaal (5:25 Awb)**
- **Bestuurlijke boete (5:40 Awb ev.)**
- **Strafrecht**

Ons werk is best apart, kijk maar...

5.1,2,e

BV

TASSEMAN

27/08/2015

27/08/2015

27/08/2015

STAY PUT
FIRE ALARM
FIRE EXTINGUISHER
FIRE EXIT
FIRE RISK ASSESSMENT
FIRE SAFETY

Handhaving naar thema

- **Onrechtmatig wonen/hennep/woningonttrekking**
- **Illegale bouw/precario**
- **Achterstallig woningonderhoud**
- **Controle van risicobouwwerken (kamergewijze verhuur/woonwagencentra)**
- **Verzorgd gevelbeeld**
- **Nieuw: toezicht op de seksbranche**

14.06.2012 15:10

5 6 2008

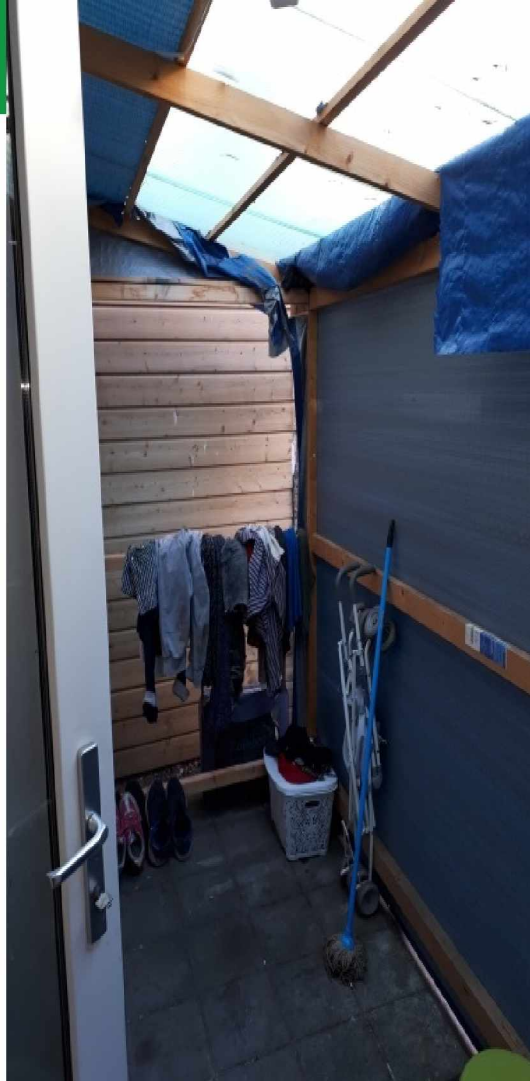
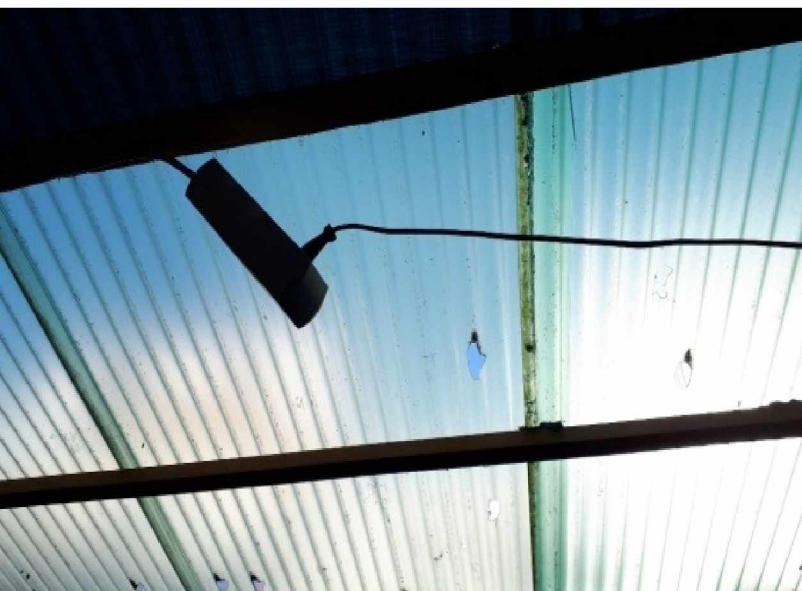
5.12e

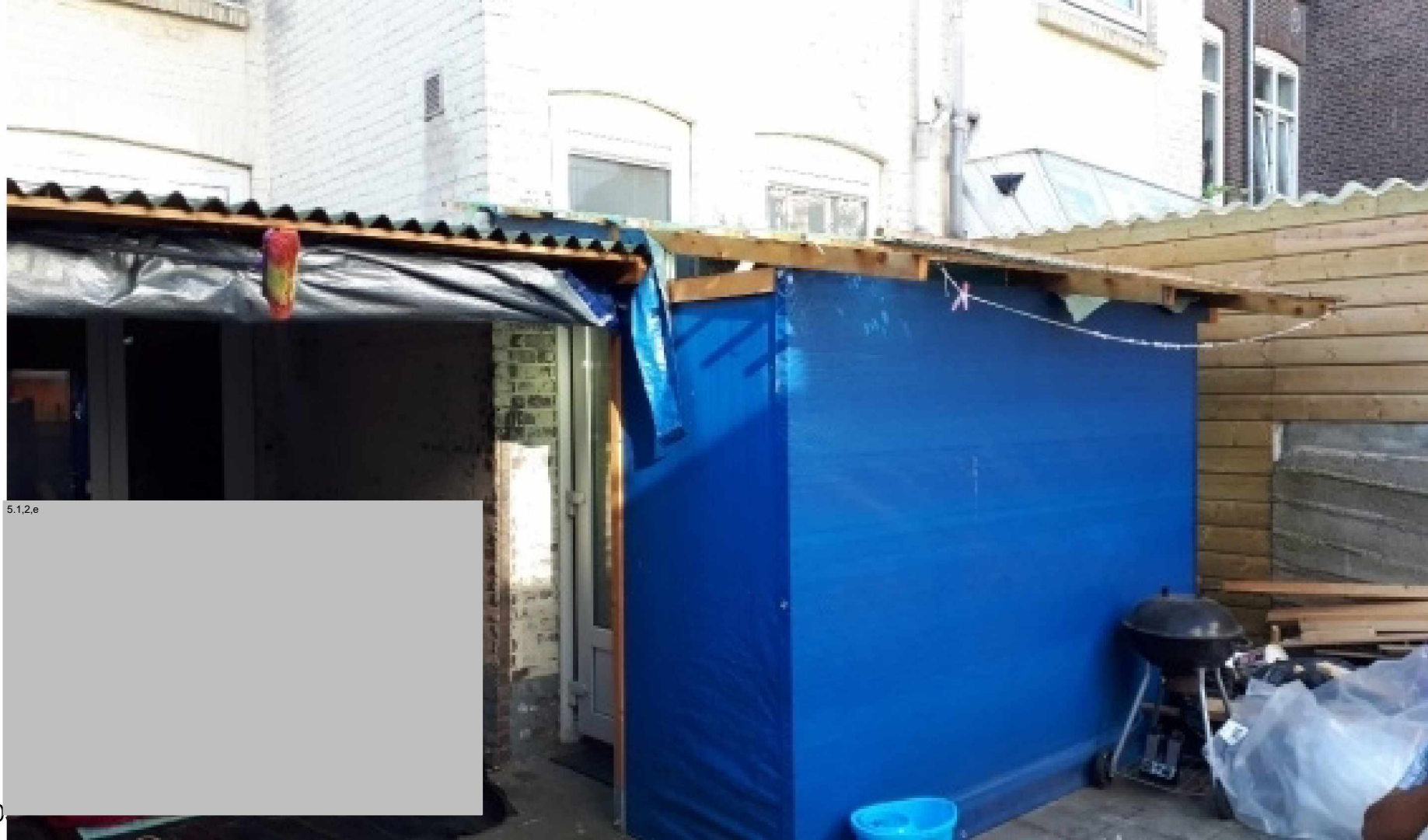
5 6 2008

Samenwerking met ICTU / LAA

HPB is een vreemde eend in de bijt, maar toch niet helemaal

- **Fraude met adresgegevens en misbruik van gebouwen hangen nauw met elkaar samen**
- **Adresgegevens met een luchtje kan indicator zijn**
- **Er komt veel restinformatie los**

5.1.2.e

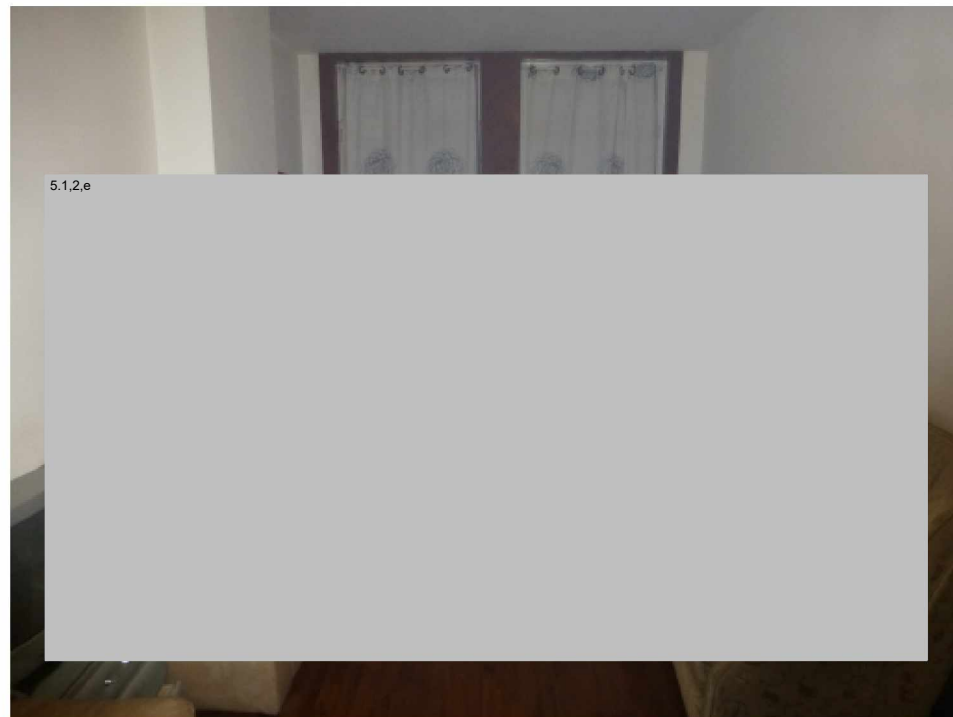
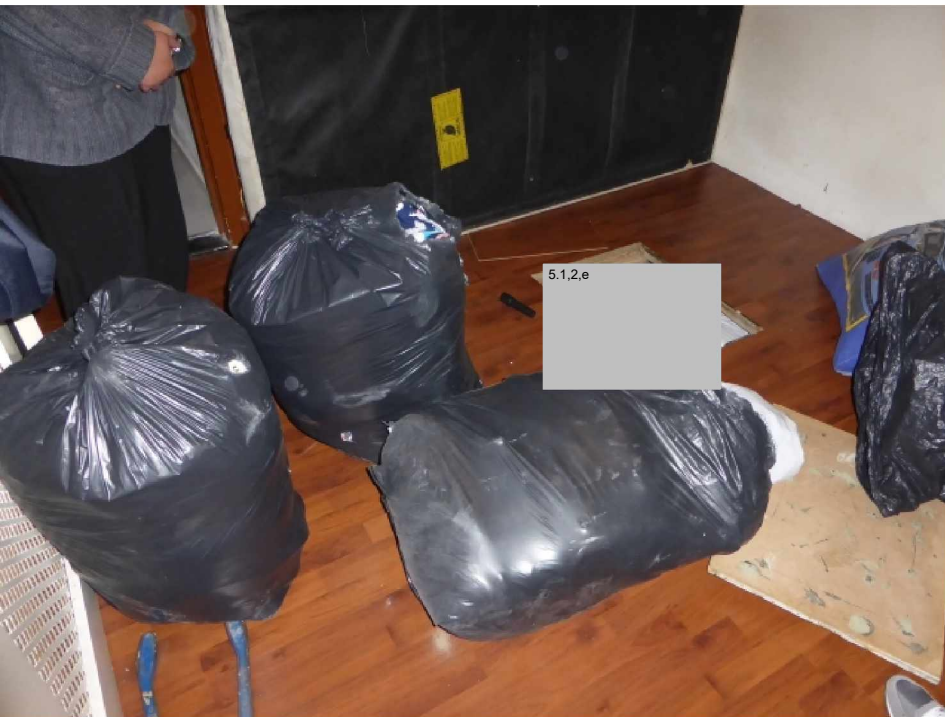
- 1.1 Deze overeenkomst wordt aangegaan voor een termijn van 1 jaar
Ingaande op 24 december 2013
Eindigende op 31 december 2014
Tijdens deze periode is tussentijds beëindigen, van de huurovereenkomst niet
mogelijk, tenzij beide partijen het eens zijn, of als de huurder zich niet aan het
huurcontract houdt.
- 1.2 De ingebruikneming van het gehuurde zal niet eerder kunnen plaatsvinden nadat
deze overeenkomst door of namens beide partijen is ondertekend en nadat zowel de
eerste huurtermijn als de waarborgsom, zoals bedoeld in artikel 3, zijn voldaan.
- 1.3 Deze overeenkomst eindigt onherroepelijk op 31 december 2014. Voortzetting van de
overeenkomst na deze is alleen mogelijk na gezamenlijk overleg tussen verhuurder
en huurder.

Artikel 2 Huurprijs

- 2.1 De huurprijs is als volgt samengesteld:
- A. Basisprijs: 5.1.1.c (Zegge: 5.1.1.c
Totaal huurprijs per maand 5.1.1.c exclusief
- 2.2 De eerste huurbetaling van 5.1.1.c zijnde de maandhuur over de periode 01 januari
2014 tot 01 februari 2014 en dient voor 25 december 2013 in bezit te zijn van de
verhuurder. Dit geld voor elke huurperiode, die na de bovengenoemde periode steeds
voor een maand is, van 1ste van de maand tot de 1ste van de maand. De huur moet
voor de 25ste van de voorgaande maand binnen zijn en er wordt vooraf betaald.

De betaling van de huurprijs en van al geen verder volgens deze overeenkomst is
verschuldigd, zal zonder enige korting, aftrek of compensatie geschieden. Mogelijke
kosten voor het innen van cheques en voor buitenlands betalingsverkeer zijn voor de
rekening van de huurder.

“Scheiden is cashen.”

Cashen met valse scheiding populair

142

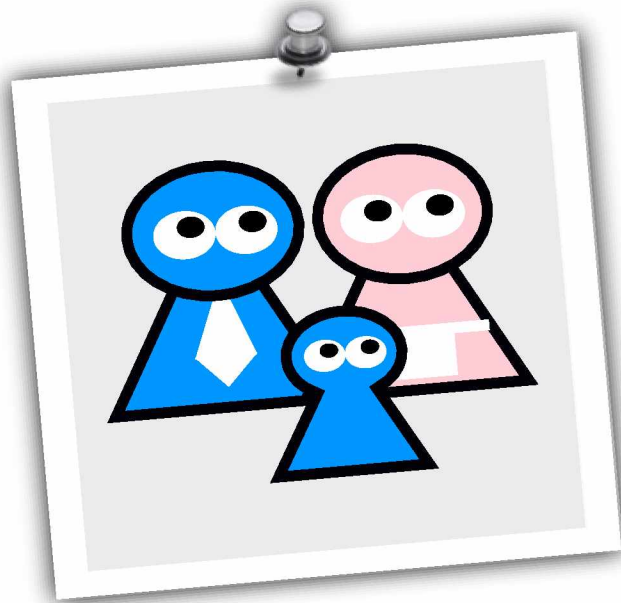
5.1,2,e

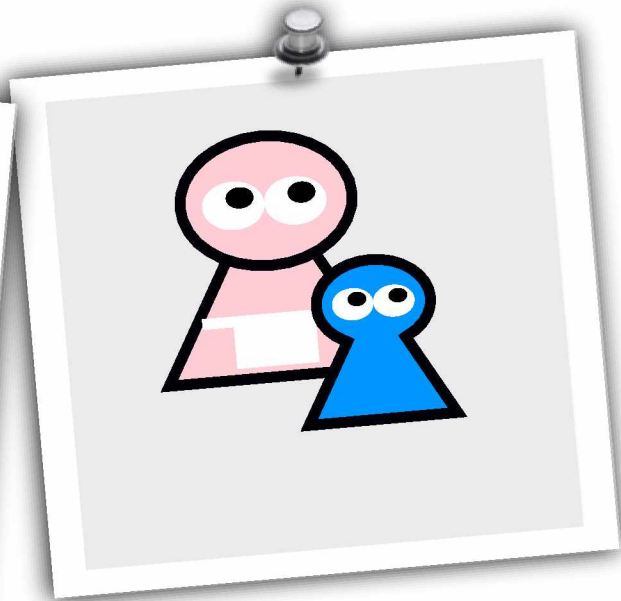
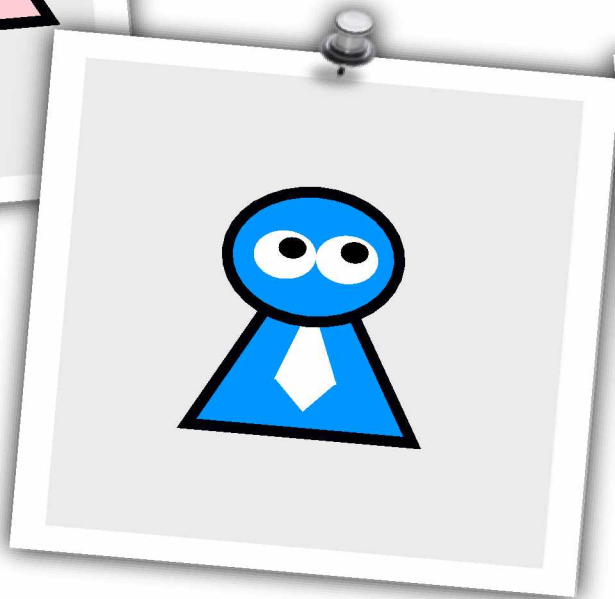
Net doen alsof je gescheiden bent, kan veel geld opleveren © iStock

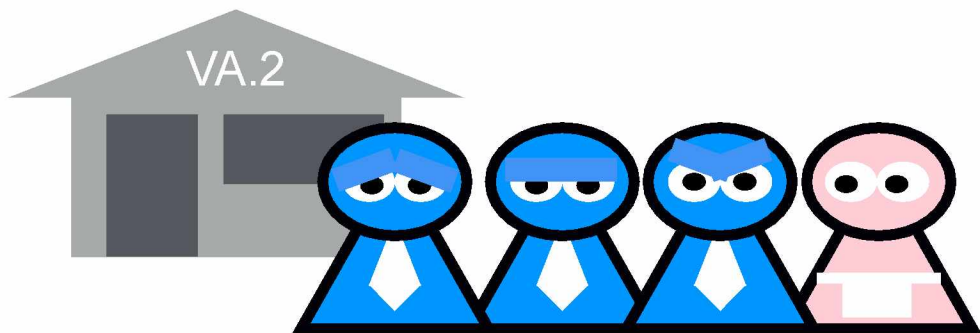
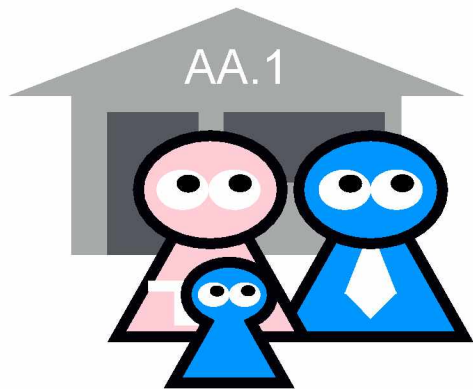
Het is een lucratieve vorm van fraude: doen alsof je gaat scheiden terwijl je gewoon bij elkaar blijft wonen. Met nepscheidingen kunnen echtparen duizenden euro's verdienen. En in veel gemeenten kunnen ze gewoon hun gang gaan.

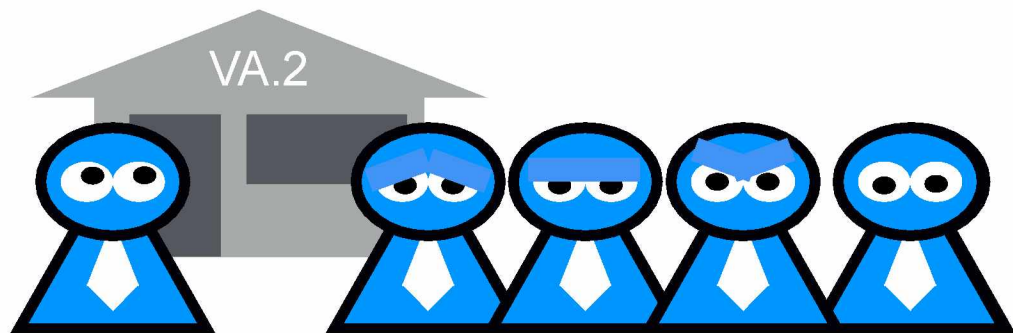
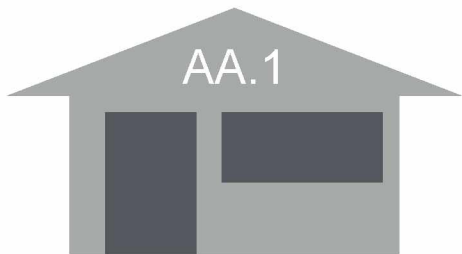
Fraudeerden voorheen vooral studenten door uitwonende studiefinanciering aan te vragen op een vals adres, nu zijn vaders als adresfraudeur in opkomst.

VERGIC

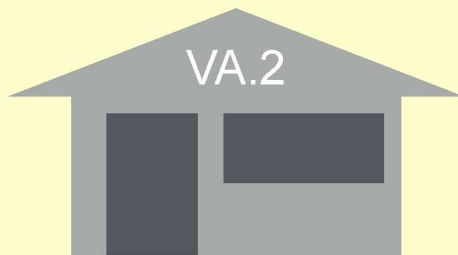

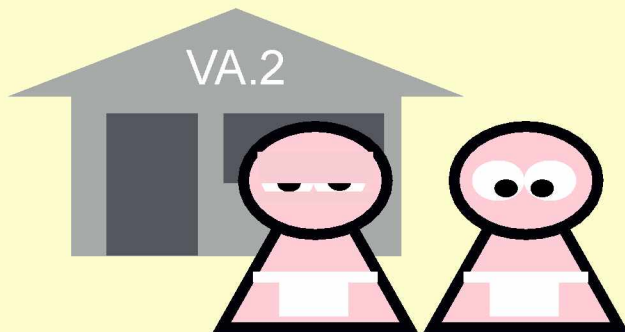
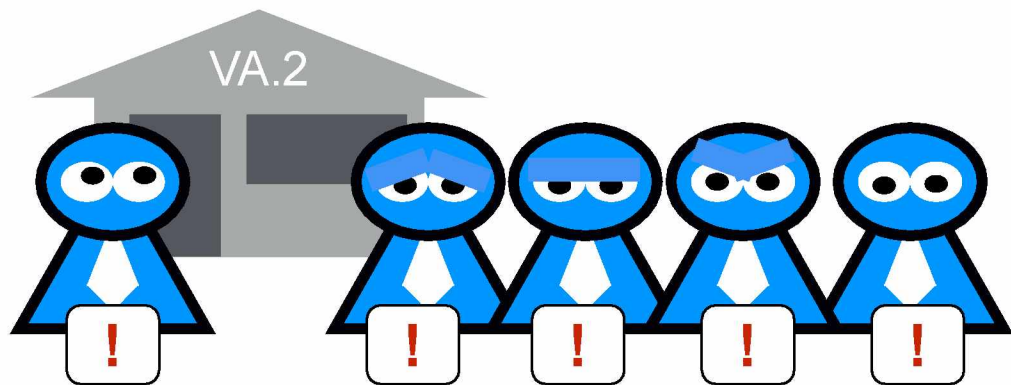
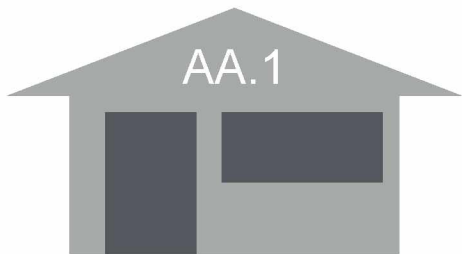

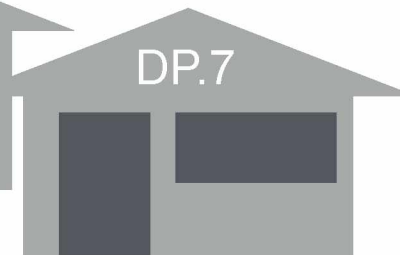
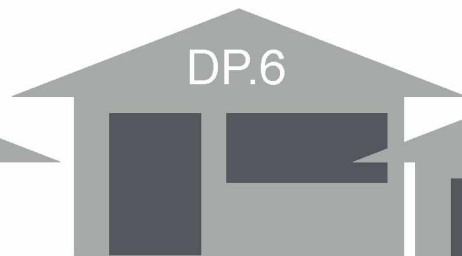
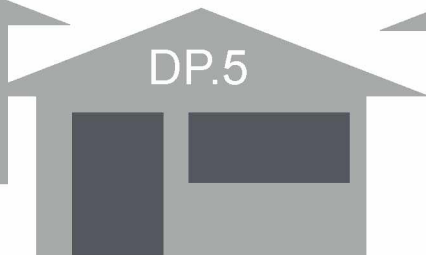
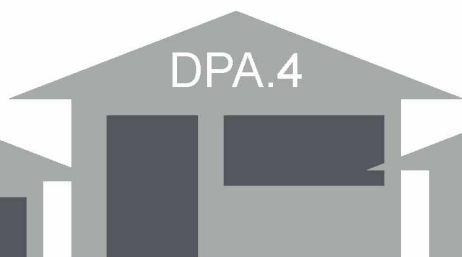
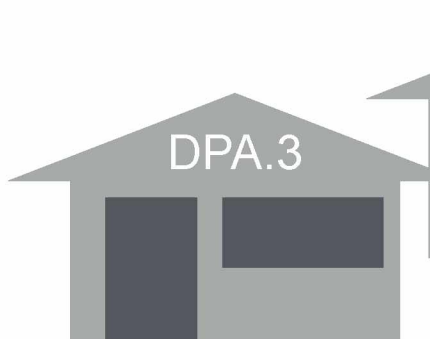
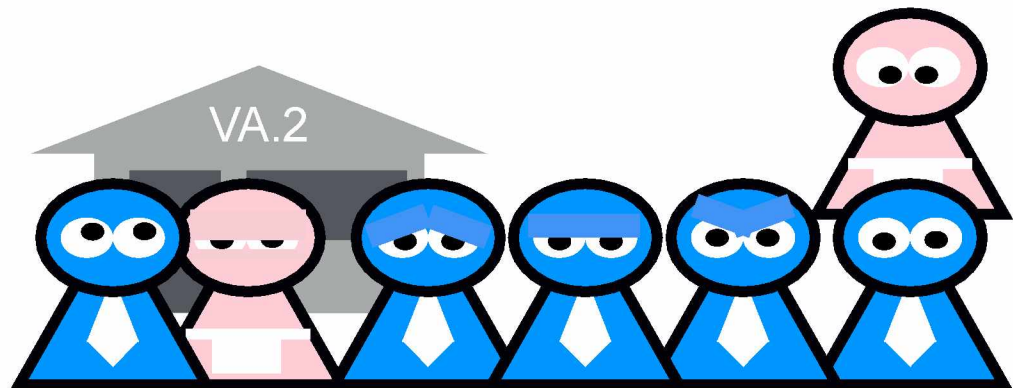
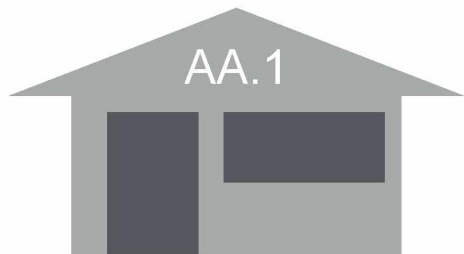

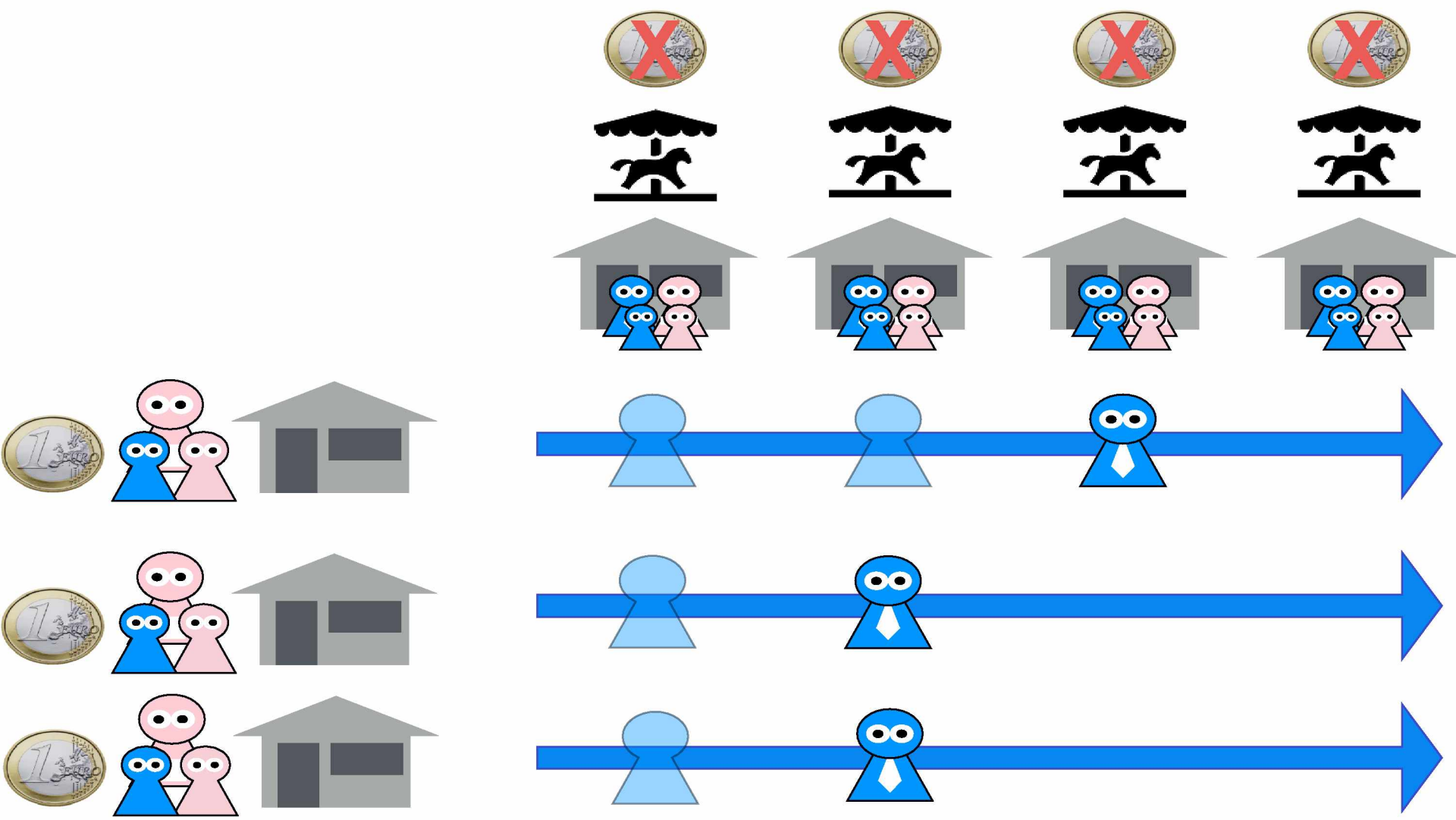
Registratie in BRP

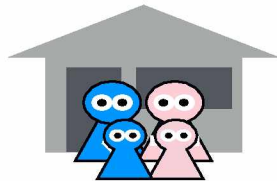
Situatie tijdens huisbezoek

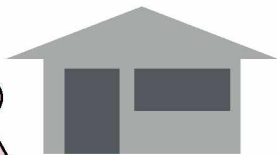
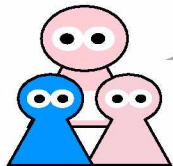

8x

5x

5.1.2.e

Rapporteur

Ik, ^{5.1.2,e} Inspecteur Handhaving van de afdeling Haagse Pandbrigade van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de gemeente Den Haag, toezichthouder als bedoeld in artikel 5:11 van de Algemene wet bestuursrecht, belast met toezicht op de naleving van de Woningwet, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de Huisvestingswet, verklaar het volgende:

Administratief onderzoek

Kadaster (KAD4ALL):

Zie voor de eigendomsgegevens de bijgevoegde bijlage.

Basisregistratie Personen (BRP):

Uit onderzoek in de BRP blijkt dat er in de woning 2 personen stonden ingeschreven.

Een overzicht van de inschrijvingen is als bijlage bijgevoegd.

Handhavingshistorie

Er is een handhavingshistorie aanwezig onder dossier nummer 201316237.

Vergezeld

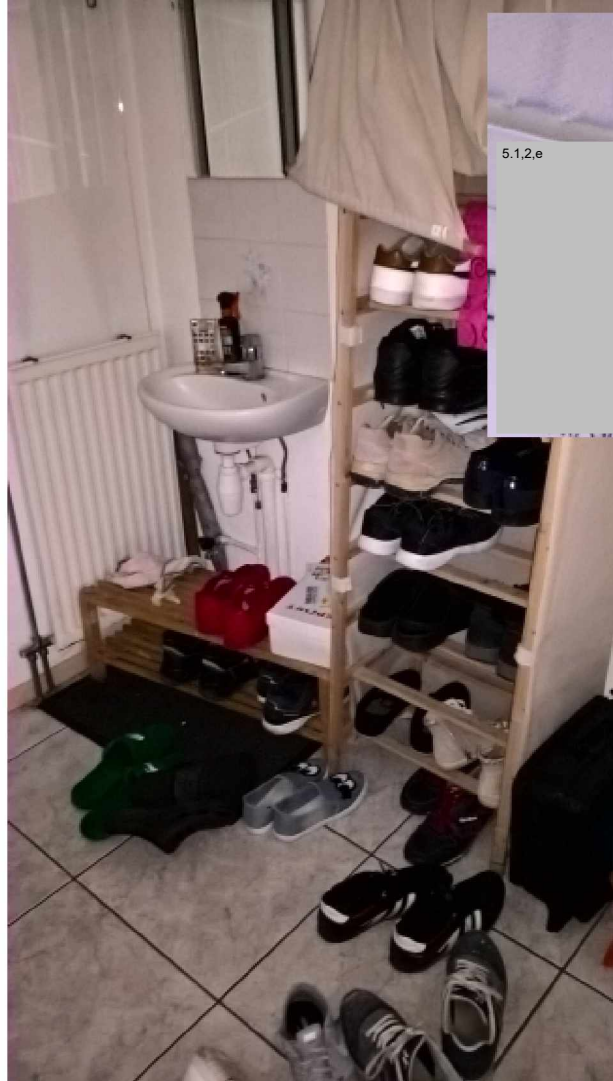
Tijdens de controle werd ik, rapporteur, vergezeld door:

^{5.1.2,e}

Inspecteur Handhaving van de afdeling Haagse Pandbrigade van de Dienst Stedelijke Ontwikkeling van de gemeente Den Haag.

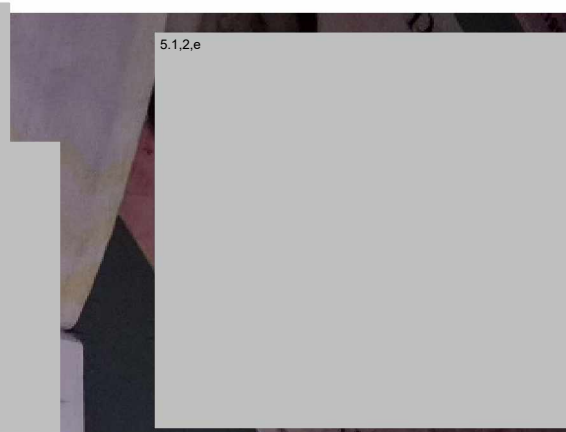
Binnentreden

Op dinsdag 6 juni 2017 omstreeks 20:05 uur heb ik, rapporteur, aangebeld bij bovengenoemde woning. Ik zag dat de deur werd geopend door een voor mij onbekend persoon. Nadat ik, rapporteur, mij had gelegitimeerd en het doel van ons bezoek aan

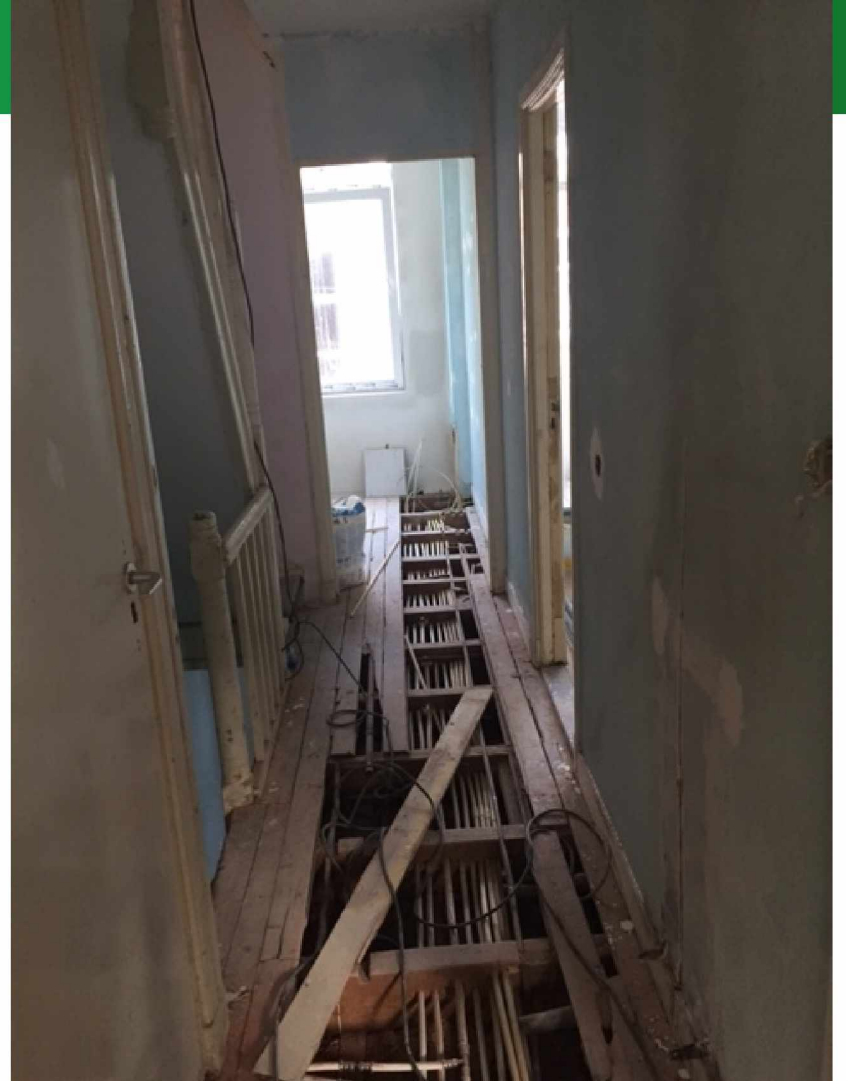
5.1,2,e

5.1,2,e

5.1,2,e

Ondermijning

Niet alleen op de grote tot de verbeelding sprekende zaken maar meer gericht op de “gewone” maar veel dieper gewortelde ondermijning.

- **Integrale handhaving: DSO, DPZ en DSZW en samenwerking met brandweer, politie, corporaties etc.**
- **Samenwerkingsverbanden zoals LAA**

Waarom nu digitale gegevensvergelijking

- **Krimp**
- **Ernst van de overtredingen omlaag**
- **Aantal overtredingen omhoog**
- **Maatwerk**
- **Technische mogelijkheden**

Wat doen we nu eigenlijk

- **Vergelijking van indicatoren van 284.000 adressen**
- **Meer dan 60 kolommen met signalen per adres beschikbaar**
- **Volledig in eigen beheer (Acces/Excel)**
- **Overwegend eigen datasets**
- **(bijna) gratis**
- **Eenvoudig maar toch veel mogelijkheden**
- **Rendementsverbetering van 10 á 15% naar 50 tot 75%**

Toekomst

- **Modulair**
- **Fuzzy matching**
- **Zelflerend**
- **Achterliggende informatie direct beschikbaar**
- **Blackbox**